

INFACTO

TUOTANTOTALOUDEN OPISKELIJALEHTI

Toimitus:

Julkaisija:

TTY:n tuotantotalouden kiltä Indecs

Kustantaja:

Indecs indecs@students.cc.tut.fi

Päätoimittaja ja taittaja:

Anni Rouvinen indecs-paatoimittaja@tut.fi

Toimittajat:

Jukka Aho	jukka.aho@tut.fi
Tom Bergsta	tomson@tomson.nl
Maria Haukipuro	maria.haukipuro@tut.fi
Jarkko Järvenpää	jarkko.jarvenpaa@tut.fi
Anna Kaunonen	anna.kaunonen@tut.fi
Johanna Ketoja	johanna.ketoja@tut.fi
Antti Laaksonlaita	antti.laaksonlaita@tut.fi
Jussi Lehtonen	jussi.e.lehtonen@tut.fi
Emilia Mattila	emilia.mattila@tut.fi
Iida-Maria Rantanen	iida-maria.rantanen@tut.fi
Tuomas Sariola	tuomas.sariola@tut.fi
Tomi Seppä	tomi.seppa@tut.fi
Elina Sillanmäki	elina.sillanmaki@tut.fi
Auli Tiainen	auli.tiainen@tut.fi
Kimmo Torvinen	kimmo.torvinen@tut.fi
Virpi Vallin	virpi.vallin@tut.fi
Juhana Vaurio	juhana.vaurio@tut.fi

Jakelu:

Indecs

Painopaikka:

TTY-paino, Tampere

Painomäärä:

150 kpl

Kansikuvat:

Ylhäällä vasemmalla: Jaakko Marila ja Mikko Hakola
Octoberfesteillä Saksassa

Ylhäällä oikealla: Emilia Mattila vaihto-oppilaana
Itävallassa

Alhaalla: Pikkujoulusaunalla hervantapelin merkeissä

Pääkirjoitus:

OPIskele HENKESI EDESTÄ!

Norjassa yläasteella ja lukiossa aletaan opettaa koneenpiirustusta. Minäkin aloitin sen kurssin. Tai no lopetin eilen. Kuuluukohan tuo taito yleissivistykseen? Kuulemma ohjelmoinnin peruskurssikin kuuluu yleissivistykseen. Sitä ajattelin yrittää ensi periodissa. Yleissivistyksen kuva näyttääkin muuttuneen viimeaikoina. Saa nähdä milloin Suomessa seurataan Norjan esimerkkiä.

Periodiuudistuksen seurauksena koko TTY on ihan mullin mallin. Kursseja on joko liikaa tai liian vähän. Koko syksy meni puurtaessa luentojen, harkkatöiden ja tenttien parissa ja nyt opiskelumotivaatio on laskenut lopullisesti pakkaselle. No eihän kolmosperiodille olisikaan löytynyt oikein mitään kursseja. En ymmärrä mikä kiire meitä on passittaa työelämään - sitähan riittää vielä - mutta periodiuudistus on kyllä onnistunut tehtävässään pitää opiskelijat tietokoneen ääressä.

Tässä numerossa on pari kannanottoa opiskelumme liittyen. Niitä lukiessa voisikin vaikka pohdiskella omaa elämää. Mikä kiire se on tässä valmiissa maailmassa? No ei mikään.

Näihin sanoihin, näihin tunnelmiin en lopetakaan vielä, vaan jatkan päätoimittajan uraani ensi syksynä. Muistakaahan opiskella lomalla tehokkaasti! Minä en kyllä ajatellut. Ehkä pidänkin hiukan pidennetyn loman.

Leppoisaa lomaa
toivoo,

Anni Rouvinen
Päätoimittaja

Infacto 3/2005

Palstat

- 4 Puheenjohtajan palsta
- 25 Cosmoinfacto: Pieniä Ilmiöitä
- 28 Jukka A:n latvasta: Rahako ratkaisee?

Koo Vee -sivut

- 8 Koodinimi CM K2K
- 10 TIMES LQ - Tampereen paikalliskarsinnat 22.11
- 16 International Student At Tut
– Tom Bergsta

Excut

- 22 Excuihua Meksikossa
– Perloksen ja Nokian tehtaat Reynosassa

Teekkarielämää

- 26 Opiskelu yhtä juhlaa...
- 29 Vuoden teekkarijäynääjä -titteli taas tutalaisille

Artikkelit

- 5 Hervanta paisuu edelleen kuin joulupulla
- 14 Jouluku Gallup
- 16 Mikä sinusta tulee isona?
- 17 Tuotantotalouden osaston opetuksen ja oppimisen laatuun vaikutetaan TOLA:ssa
- 18 Indecs Network laajentui
–Accenture Finland uudeksi Kulta Network jäseneksi
- 20 Hallitus 2006 edustaa
- 21 Viihdepläjäys
- 30 Tutalainen Maailmalla
30 Auli Belgiassa
32 Servus!

Esittelyt

- 6 Sari Mäenpään elämän aakkoset

CM K2K:ssa biletettiin ratikassa. Mitä muuta tämä koodi sisältää? s. 8

Suomen parhaat teekkarijäynääjät s. 29

Octoberfest-sitseillä juhlittiin saksalaiseen tapaan. s. 26

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

KEHITYKSEN FOKUS RESURSSEISTA JÄSENTOIMINTAAN

Marraskuisessa vaalikokouksessa osoitettu kiinnostus hallitustehtäviin ylitti kaikki odotukset ja on erittäin hieno merkki paitsi toiminnan jatkuvuudesta myös sen nykytilasta. Suinkaan kiinnostus vaalikokouksessa ei ollut vain sattumaa, sillä tätä kirjoittaessani juuri tehtäviin toimihenkilövalintoihin on saapunut poikkeuksellisen runsaasti hakemuksia. Tässä tilanteessa väistytävä puheenjohtajakin voi huokaista helpotuksesta ja jättää killan hyvällä mielellä seuraaville toiminnan tekijöille.

Kuluneena vuonna killan kehityksen osalta fokus on ollut sisäisissä asioissa. Tiimit ovat vakautuneet ja tiimibudjetointi Budjecs on otettu käyttöön. Myyntijärjestelmä on sähköistetty www-pohjaiseksi

Myicsiksi. Hallituksen intranet Intrecs näki päivänvalon. Jäsenarvon muodostumista on tutkittu realisoitumisajan ja kiltä-aktiivisuuden funktiona tähän kehitetyn matriisityökalun avulla, minkä tuottamien tuloksien avulla resursseja on voitu suunnata työkalun paljastamiin aukkoihin. Yksi tällainen testattu ja hyväksi havaittu asia oli Aktiivisitsit, joka oli osa hyviä tuloksia tuonutta kiltatehtävien kiinnostuksen lisäämiseksi tehtyä rekrytointiohjelmaa. Myös kattavan toimintasuunnitelman tekemiseen panostettiin ja tapahtumien osalta merkittävimpiä muutoksia olivat sitsien lisääntyvä määrä ja keväällä järjestettävä Accenture Cup.

Ensi vuonna tärkeimpinä haasteina tulee olemaan tämän vuoden sisäisten muutosten vakiinnuttaminen ja hiominen sekä uudentyyppisten tapahtumien suunnittelu, organisointi ja toteutus. Kehityksen fokus tulisi siis muuttaa sisäisestä ulkoiseksi ja resursseista jäsenistön havaitsemaan toimintaan. Toki ensi vuosi on Indecsille juhluvuosi täyttäessämme pyöreät 20 vuotta. Loppukeväällä perustettu vuosijuhlatoimikunta, jonka puheenjohtajaksi lupauduin, onkin jo aloittanut juhlien järjestelyt. Toivotan ensi vuoden hallitukselle hyvää yhteishenkeä ja menestystä toimintaan!

Haluan myös esittää vilpittömät ja suuret kiitokseni hyvin sujuneesta vuodesta tämän vuoden hallituksen jäsenille, toimihenkilöille ja muille toiminnassamme auttaneille unohtamatta tietenkään aktiivisia tapahtumiin osallistujia! Ilman teitä Indecs ei olisi Indecs.

Hauskaa joulua ja onnellista uutta vuotta killan jäsenille, muiden kiltujen ja ainejärjestöjen aktiiveille, osastomme työntekijöille ja yhteistyöyrityksillemme!

Juhana Vaurio

HERVANTA PAISUU EDELLEEN KUIN JOULUPULLA

*Hervantaa alettiin rakentaa vuonna 1972, ja rakentaminen on jatkunut siitä asti. Lähdin hakemaan haastattelua yhdeltä Hervannan tämänhetkisestä rakennustyömaasta. Päädyin Hervannan valtavyölylän varressa ja paloaseman vieressä sijaitsevalle Rakennustoimisto Palmberg Oy:n rakennustyömaalle. Menin rohkeasti sisään keltaiseen parakkiin pyytämään haastattelua. Haastateltavaksi sain **Jouni Keisalan**, joka osoittautui vuosi sitten valmistuneeksi raksalaiseksi.*

Olet siis entinen Tarakilainen. Tuleeko nostalgisia tunnelmia nähdessäsi TTY:n?

Asun vielä Hervannassa, joten tuttu juttuhan on tämä on.

Mikä on toimenkuvasi?

Olen laatuinsinööri. Tehtäväni on prosessien tarkkailu, parannusehdotusten etsiminen ja yrityksen sisäinen auditointi.

Mitä rakennuksia tähän tulee?

Neljä kerrostaloasuntoa ja pysäköintihalli. Osa asunnoista on kovan rahan asuntoja ja osa vuokra-asuntoja. Asuinneliöitä tulee kaikkiaan 12000.

Paljonko porukkaa on työmaalla?

Noin 15 - 20 työntekijää, tarpeesta riippuen.

Paljonko on aliurakoitsijoita?

Maarakentajia on vaihteleva määrä aina tarpeen mukaan. Niiden lisäksi on tällä hetkellä yksi sähkömies ja kolme putkimiestä.

Milloin kaikki valmistuu? Oletteko aikataulussa?

Pääosa valmistuu loppuvuodesta 2006, ja ollaan kyllä aikataulussa.

Miksi kontti ripustetaan yöksi nosturin varaan? Mitä siellä on?

Se nostetaan varkaiden ulottumattomiin. Siinä säilytetään työkaluja, joita tarvitaan aina talon uuden tason rakentamisessa. Kontin mukana työkalut myös siirtyvät kätevästi aina rakennuksen uudelle tasolle.

Kuinka paljon dynamiittia kerralla räjäytetään?

Yksi panos on enintään kuusi kiloa, ja se tietenkin jaetaan useampaan reikään. Päiväkäyttö on enintään 500 kiloa.

Onko tullut valituksia?

Ei meidän työmaasta. Meillä on ollut pätevät panostajat, jotka ovat ottaneet varman päälle. Naapurityömaalta on tosin kivet karkaillut.

Onko tällä työmaalla panostettu turvallisuuteen? Onko sattunut tapaturmia?

Tapaturmia ei ole sattunut. Turvallisuus on teemana tällä hetkellä koko Lemminkäinen -konsernissa, johon mekin kuulumme.

Haastattelijana Jussi Lehtonen

Sari Mäenpään elämän aakkoset

Elämän aakkosensa paljastaa tällä kertaa liikenne- ja kuljetustekniikan laitoksella yliassistenttina työskentelevä **Sari Mäenpää**. Taloon vuonna 1999 saapuneen Sarin toimenkuvaan kuuluu nykyään lähinnä opetusta, ja tällä hetkellä työn alla onkin ensi kevään uusi opintojakso. Logistiikkaan ”hurahtanut” Sari harmittelee massakursseilta puuttuvaa vuorovaikutusta opettajan ja opiskelijoiden välillä, mutta tunnustaa kyseisen kurssimuodon välttämättömyyden.

Aakkosissaan Sari Mäenpää iloitsee äitiydestä, pohtii uusia sisustusmahdollisuuksia ja kuuntelee yhä uudestaan rupisia riimejä.

A

Antti

Hurmaava, täydellinen 1,5-vuotias poikani.

B

Baletti

Kerran vuodessa nautittava kulttuuririento.

C

Coelho

Lopultakin olen aloittanut kovasti kehitun Paulo Coelho'n tuotantoon tutustumisen. Yöpöydällä odottaa Alkemisti.

D

Diesel

Kilometrejä kertyy sellaista tahtia, että seuraavan auton olisi järkevää olla diesel.

E

Eppu Normaali

Eppujen entiselle ”bändäriille” riimit kolahtavat yhä uudestaan.

F

Feng shui

Feng shui –suunnittelu sisustuksessa hymyilyttää, mutta kaipa niitäkin oppeja voisi harkitusti soveltaa.

Google

Päivittäin käytössä tiedonhaun ensimmäisenä askeleena.

Parisuhde

Ei niinkään kompromisseja vaan toisen kunnioittamista.

Hämäläisyys

Ei tehrä tästä ny numeroo –huumori kolahtaa. Ilmeisesti omassa perimässä on sen verran hämäläisyyttä, että surullisenhauskat kuvaukset hämäläisen elämästä on helppo ymmärtää.

Queer Eye for a Straight Guy

Jostain syystä amerikkalaiset homostailaajat saavat hyvälle tuulelle.

Irtokarkit

Suuri heikkous – vuodesta toiseen.

Rehellisyys

Takaa mielenrauhan.

Janne

Terävä, samalla aaltopituudella ajatteleva aviomieheni.

Sopranos

Missä viipyvät uudet jaksot?

Toimitusketjun hallinta

Parhaillaan valmisteilla oleva uusi opintojakso.

Koti

Uusi ja pikku hiljaa muotonsa löytävä.

Ulkoilu

Päivittäinen välttämättömyys. Parinkin päivän tauko aiheuttaa huonon olon ja unettomuutta.

Liikunta ja luovuus

Kaksi hyvän elämän edellytystä. Näihin kun ehtisi panostaa...

Vanhemmuus

Samaan aikaan haastavaa ja palkitsevaa.

Musiikki

Soitto, laulu, tanssi, rytmi – mikä nyt kenellekin parhaiten sopii. Luulen, että ilman musiikkia ihmisten olisi todella paha olla.

Ystävät

Ovat onneksi ymmärtäväisiä ja pitkämielisiä vaikka yhteydenottovälit toisinaan venyvätkin...

Nauru

Helpottaa stressiä ja lisää läheisyyttä ja yhteenkuuluvuutta. Tätä taitoa pitäisi ehdottomasti treenata.

Äitiys

Hienointa, mitä olen koskaan kokenut.

Opetustyö

Oppimisen paikka myös opettajalle.

Iida-Maria Rantanen

KOODINIMI CM K2K

Kun ensilumi peitti Hervannan kadut, pakkasi kv-tiimi kapsäkkinsä ja pyrähti Ryan Airin siivin Saksan lämpöön. Aurinkolasit makasivat kuitenkin koko viikon matkalaukun pohjalla, sillä auringossa paistatteluun ei Marialla ja Kimmolla jäänyt aikaa: ESTIEMin puolivuositin järjestettävän council meetingin eli CM:n aikataulu oli perinteiseen tapaan tiukka. Syksyn 2005 CM tunnetaan käsittämättömän

Kokoustelua CM K2K:n malliin

kuuloisella koodinimellä CM K2K, jossa jälkimmäinen merkkiyhdistelmä viittaa Etelä-Saksan yliopistokaupunkeihin Kaiserslauterniin ja Karlsruheen. Paikalliset tutalaiset huolehtivat lähes kaksisataapäisestä ESTIEM -jäsenlaumasta ensin 30.10.-2.11. Kaiserslauternissa ja siitä eteenpäin 6.11. asti Karlsruheessa. Poikkeuksellisen CM:stä teki ESTIEMin 15. juhluvuosi, jota vietettiin alumnien voimin.

Tampereen edustus saapui paikanpäälle Kaiserslauterniin hyvissä ajoin ja ehti nauttia yhden rauhallisen iltapäivän keskustassa kierrellen. Taisipa Maria itseksensä kirotta sunnuntaita, jolloin kaikki kaupat olivat kiinni. Iltaan mennessä oli suurin osa kansainvälisestä ESTIEM -joukosta saapunut nuorisohostelliin, missä tunnelma kohosi nopeasti

ruokalautasten tyhjetessä. Vielä jälleennäkemisistä riemuiten ja uusista tuttavuuksista tyytyväisinä CM -edustajat pääsivät maanantaiaamuna vaivattomasti sängystä ylös. Tapahtuman järjestäjät olivat vitsikkäinä keksineet herättää unisimmatkin trumpetin ja lautasten avulla. Loppuviikosta ei trumpetin töräyttely juuri enää naurattanut yliväsynyttä CM -kansaa.

Alkuvuikon päivät vietettiin Kaiserslauternin yliopistolla. Siellä osallistujat kokoontuivat ESTIEM -slangilla ilmaistuna GA:hin eli yhteisiin yleiskokouksiin, joiden lisäksi aikaa vietettiin myös WG -pienryhmissä. Maria antoi oman panoksensa Vision WG:ssä, jossa Vision-seminaarien järjestäjät ympäri Eurooppaa kokoontuivat ratkomaan puolen vuoden aikana esiin nousseita ongelmia ja innovoimaan uutta seminaarisarjaa. Kimmo puolestaan vaihtoi ajatuksia Members Committee WG:ssä, jossa syvennyttiin pohtimaan muun muassa tulevien ESTIEM -jäsenryhmien tutorointia. Tapahtuman sponsorit olivat hyvin esillä molemmissa kaupungeissa. Lukuisat yritykset kuten Siemens, Philips, Roland Berger ja Microsoft mainostivat itseään nuorekkaina ja seksikkäinä työnantajina Euroopan tutalaisille.

Luistimet jalassa kasvanut suomalainen jääkiekkofani ei ehkä osaa yhdistää Kaiserslauternia jalkapalloon, mutta muun Euroopan ESTIEM -kasvatit kyllä tiesivät FIFA maailmancup-pelejä pelattavan juuri kyseisessä kaupungissa vuonna 2006. World Cup oli

Unkarin fudisfaneille jalkapallo on elinehto

Ratikkabileissä bailattiin liikkuvassa ratikassa dj:n tahdittamana

teemana myös maanantai-illan juhlinnoissa, joita varten matkalaukuista kaivettiin pelipaitoja ja lippuja. Suomalaisten repuista löytyi protestiksi haalareita ja jääkiekkomailoja. Vieraasta teemasta huolimatta suomalaiset sulautuivat muuhun juhlakansaan ja taisipa Maria löytää itsensä loppuillasta Turkin väreihin sonnustautuneena.

Myöhäiset illat ja aikaiset aamut jatkuivat myös Karlsruhessa. Viikko-ohjelmaan kirjatut muutaman tunnin mittaiset vapaa-aikapätkät jäivät haaveiksi GA-kokousten venyessä. Ainoa muutaman tunnin tauko sai Marian puremaan hammasta, sillä taas olivat kaupat lukinneet ovensa kansallisen vapaapäivän vuoksi. Kimmon tummat silmäanaluset peittyivät iltaisin, kun CM-porukka suuntasi Saksan yöhön. Unohtumaton elämys oli pippalot liikkuvassa ratikassa: Dj:n tahdittamana ihmiset tanssivat penkeillä ja vaunujen käytävillä. Baaritiskin olemassaolo olisi edellyttänyt myös vessaa, mitä ei kuitenkaan ollut. Suomalaiset voivat viimein luopua sivistymättömän juntin maineestaan, sillä kv-tiimi joutui matkallaan toteamaan jopa hienohelmaisten ranskattarien hoitavansa vessa-asiansa eläimelliseen tapaan puskassa.

Loppuviikosta jo raskaat luomet pysyivät auki yhä mielenkiintoisemmiksi muuttuvien yleiskokousten ansiosta. ESTIEMin vuoden 2006 hallitus valittiin viimeisenä päivänä. Kullakin äänestyskierroksella on jokaisella paikallisryhmällä yksi ääni, jonka Tampereen puolesta antoi kv-tiimi. ESTIEMin uudeksi presidentiksi valittiin saksalainen Elias Faethe, jonka ehkä tarkkamuisimmat muistavat vuoden 2005 Tampereen Vision-seminaarin vieraana. Tulevana vuonna hänen kanssaan ESTIEMiä vetävät puolalainen Anna Marszalkiewicz tittelillä VP of Activities ja turkkilainen Ozan Efe Ertem, VP of PR. VP of Administration & ICT -roolista vastaa Oulun Saija Ekorre. Stefan Kinater Saksasta kamppaili itselleen VP of Finance-tittelin neljän äänestyskierroksen jälkeen, joissa pudotettiin pois myös Helsingin edustaja Lauri Tolvas.

Vaikka aurinkolasit jäivätkin käyttämättä, oli Saksassa vietetty viikko hyvin antoisa. Se huipentui gala-illalliseen, jossa muisteltiin ESTIEMin 15-vuotista taivalta. Jo työelämään juurtuneet alumnit kertoivat nuoremmille järjestöemme perustamisesta ja sähköpostittomista alkua ajoista, jolloin yhteydenpito hoidettiin vielä kirjeitse. Viimeisen illan nostalgisissa tunnelmissa nostettiin maljaa ja pistettiin tanssijalalla koreasti vielä kerran hostellimme harmailta käytävillä. Olemattomien yöunien ja pitkän kotimatkan jälkeen tuntui oma sänky pehmeämmältä kuin lähtiessä.

ESTIEMin pj 2006

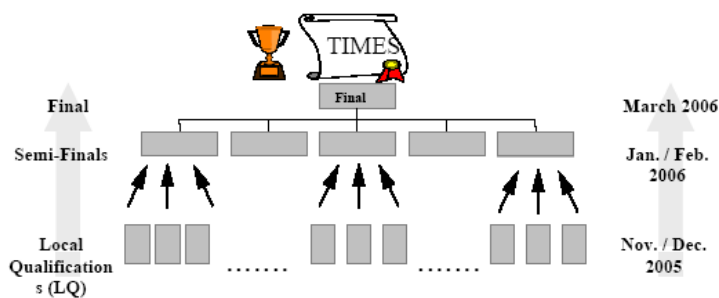

Maria Haukipuro

T.I.M.E.S. LQ – TAMPEREEN PAIKALLISKARSINNAT 22.11.

Matkalla tutalaisuuden ytimeen – verta, hikeä ja kyyneleitä?

Mikä on vuoden odotetuin tapahtuma tutalaisten ja myös joidenkin tijolaisten keskuudessa? Missä kiteytyvät opiskelun oleelliset asiat ja missä niiden hallintaa pääsee esittämään?! No, tietenkin T.I.M.E.S:issa eli Tournament in Management and Engineering skills! Kysehan on ESTIEM:in järjestämästä ainoasta euroopanlaajuisesta yritysstrategia case-ratkaisuturnauksesta. Turnauksen alkuun ESTIEM:in Local Groupeissa pidetään karsinnat, joista voittaja etenee semifinaaleihin, joita on kaikkiaan kuusi ja niiden voittajat jatkavat finaaliin Brysseliin.

Local Group Tampereen kisa oli tänä vuonna ainakin osallistujahalukkaiden määrässä mitattuna menestys. Kisaan ilmoittautui yhdeksän joukkuetta ja järjestelysistä vain kuusi joukkuetta pääsi casejä ratkomaan. Valintaperusteet tuohon karsintaan olivat opintoviikko tai -pistemäärä ja vuosikurssi, sillä tarkoituksenaan on löytää joukkue, joka menestyisi jatkossakin hyvin. Case-materiaali oli muissakin karsinnoissa käytetty Roland Bergerin laatima 57-sivuinen lukupaketti, jonka läpikäymiseen ja ratkaisun löytämiseen oli joukkueilla aikaa 3,5 tuntia. Tuossa ajassa pitäisi vielä ehtiä miettimään, kuinka asian tuomaristolle esittää - englanniksi.

Arvovaltaisessa tuomaristossa oli tällä kertaa TTY:ltä professorit Markku Pirjetä ja Juha Näsi. Sponsorimme The Boston Consulting Groupin edustajina olivat Mirka Nevala ja Mikko Nieminen, kummatkin TTY:llä tuotantotaloutta lukeneita ja täältä valmistuneita. Tuomariston tehtävänä oli arvioida ja pisteyttää 12 minuutin esitykset huomioiden muun muassa ongelman

analyysin, teorioiden käytön ja esitystaidot. Esitystä seurasi tiukkoja ja kiperiä kysymyksiä.

Kaikkien kuuden joukkueen suoriuduttua tehtävästään oli tuomariston aika vetäytyä pohtimaan joukkueiden paremmuutta. Sangen nopeasti löytyi yksimielisyys ja tulokset voitiin julkistaa... Kilpailijat kerääntyvät jännittyneinä kuulomaan "tuomiota". Lyhyiden perusteluiden jälkeen sijoitukset selvisivät:

- 1. sija:** "4LiveShow": Henrik Löfberg, Ilari Kujala, Mikko Kärkkäinen ja Anton Eriksson
 - 2. sija:** Martti Pahlman, Jari Leppäalho, Jaakko Viitanen, Tuomas Myllynen
 - 3. sija (jaettu):** "Konserni": Juhana Vaurio, Mikko Kuitunen, Mikko Myllymaa, Jaakko Marila
 - 3. sija (jaettu):** "Delta Advisors": Ari Jussila, Ville Litmo, Thomas Mathews, Jarno Rantanen
- Onnittelut heille kaikille!

Kun työt on suoritettu, pitää rentoutua ja päästä tasaantumaan urakasta! On siis BCG:n tarjoaman illallisen aika. Melkein pari tuntia ehtii vierähtää syödessä, juodessa ja keskustellessa casesta, konsultin urasta ja muusta mukavasta. Eikä siinä vielä kaikki, vaan Hermian kattosauna odottaa lölynheittäjiä. Ainikin joidenkin osalta ilta jatkuu vielä pikkutunneille asti.

Lopuksi voi todeta, ettei päivän aikana tarvinnut vuodattaa verta, hikeä eikä (en ainakaan huomannut) kyyneleitäkään. Casen ratkaiseminenhan on hauskaa, joten mielellään siihen laittaa itsensä likoon muutamaksi tunniksi. Älä unohda, että ensi vuonna jälleen...

Kimmo Torvinen

**Eidenhovenin semifinaali viime talvena.
Tuttuja kasvoja myös tämän talven
Tampereen karsinnoista.**

INTERNATIONAL STUDENT AT TUT - TOM BERGSTRA

WHAT'S BETTER THAN TO BE A STUDENT?

Being a student is great! You might be wondering why I am telling you something so obvious, because we all know that it's good to be a student. The reason of this is that there is something better than to be a student: being an Erasmus student. It's not hard to imagine that all the parties, trips and other activities are not unpleasant at all. However, this is not the topic I want to discuss with you in this magazine. The good thing about being abroad is that

capital S) is where you've got plenty of here in Finland. The city where I'm from in the Netherlands is called Groningen. It has more or less the same number of inhabitants as Tampere. The difference is that we have to share one square kilometre with 2.280 colleague inhabitants whereas you have to share it with 380 inhabitants only. As you can imagine it is for me a nice experience to be in the woods within a 10 minute walk from Mikontalo.

The thing I will promise to my friends in the Netherlands in this article is that I will never complain about distances in the Netherlands again. To explain this statement I will give you an example. My city is located in the north of the Netherlands and my sister lives in a city called Helmond, in the south of the Netherlands. This is a distance of 210 kilometres in one straight line and it takes a little more than three hours by train. I, and probably most of the people in the Netherlands, consider this as a quite big distance and it's a reason to go there not as often as I would like. The chat with one of my tutors, who visited her

you get to know other cultures. In this case, I learned a lot about Finland and other European countries. There's one aspect that might be more important than learning about other cultures and that's learning about your own culture, and therefore about yourself. In this article I would like to share some personal intercultural experiences with you.

Finnish people asked me often why I ever have chosen to go to Finland as an exchange student. To be honest with you; it was more or less a coincidence. I didn't even know how to pronounce Tampere before I came here. There was only in my mind that I wanted to go up north, because I liked the spaciousness and nature I've seen while travelling in Scandinavia. And Space (with

parents in Oulu in a weekend, was the reason that I decided to stop complaining about distances. Maybe my sister will get fed up with me, when I'll visit her more than ever before when I'm back in the Netherlands...

It's unavoidable to deal with the topic of this article, without discussing Finnish people. This is of course a big risk, because you outnumber me roughly with a factor 1:5.000.000. Fortunately, I don't have to discuss bad things with you at all. Before I came here I heard sometimes a negative stereotype about Finnish people (and I even hear it now sometimes from other internationals). My experience is that you are polite, hospital, helpful, a little shy, modest in behaviour and have sometimes a wonderful ironic sense of humour (you

have to excuse for generalising). These features are not negative at all for me. On the contrary, I really appreciate the 'just act normal and then we'll see if we can become friends' attitude. It is known that the Dutch and Finnish culture don't have very big differences (www.geert-hofstede.com). Especially in the two northern Dutch provinces the *act normal attitude* is quite common.

The bigger inter-personnel distance in Finland is sometimes a little bit hard for me, because I tend to touch people automatically when I appreciate their company. You can imagine that it was a funny situation

are not horizontal. I went two times to a Finnish optician and asked to align them a little bit better. Every time I came home I noticed it was not horizontal at all. When I was thinking about the difference between my Finnish and Dutch optician, I noticed that the Finnish optician didn't touch me at all when aligning my glasses. You just give your glasses of over the counter, and they'll fix it behind a screen. In the Netherlands they would check it on your nose, behind your ears and push and pull it a little bit when it's on your head. The without-touching-aligning-process doesn't work as well as the Dutch alternative.

Another remarkable difference is the clothing style. In general, it seems like the Finnish worry less about the clothes they wear. It's really special for me that I can enter a club with my outdoor shoes (this has of course a practical reason also). This won't be possible in my city. Even when you would enter a normal bar the bouncer will say that you're not appropriate dressed and therefore are not allowed to go inside. The day when I woke up, dressed myself with a shirt and a neat brown jacket I had a strange experience. I noticed that day on the UTA and TUT that people glanced more at me than usual, but I didn't get the point. When my colleague

when one of my Spanish friends met a nice Finnish girl in the discotheque and tried to give her two kisses on the cheek. In Spain you kiss every female, irrespective of her age, when you meet her for the first time. I blame the personal distance also for the fact that my Finnish optician was not able to align my glasses properly. As some of you know, it's really annoying when your glasses

international students were informing if I had to give an important presentation or were planning to get married, I suddenly got the hint. I have to admit that my jacket hasn't left my wardrobe after that day. I guess there are some slight differences in clothing style within Europe.

Like in Finland, people in the Netherlands eat potatoes a lot. The only thing I don't get is why potatoes in Finland are always steamed in the skin, while they are always boiled without skin in the Netherlands. Maybe we can learn something from each other to make some alternation? This brings me to another point I want to share with you. The Finnish food at the University is really good when you regard what you get for your money. At my own university you'll get for two euro's a small coffee and two pieces of bread with the world-record-thinnest-layer ham or cheese. I am astonished about your university food, my compliments!

After giving such a complement, I also want to address a complaint to you. The addresses in Finland are more a rough indication than an address, because they have a precision of one square kilometre. When you finally found the right address, you will encounter the second problem: there is no doorbell. After overcoming problem number two, there will be another challenge because you never know to which floor you have to go. At TUT for example the ground floor is called first floor and in Mikontalo the first floor is one stairs up! To make it even more difficult most of the doors and locks open in a different way than I suspect. After some personal research among the internationals I found out, that I'm not the only one with these problems. Maybe somebody can write a dummies guide "How to find and get into a Finish address". I would appreciate it.

I learned Finnish people like to stand in a queue (actually I learned they don't speak up to complain about it, but they don't like it at all). Whereas Dutch people tend to change rules a little bit in their own favour, Finnish usually follow the rules. A good

example is that Fins often wait for the red light when there is no traffic at all. With this in mind, I was really surprised that cars always try to hit me when I cross the zebra. Why do you paint them on the road anyway?

Hopefully I was able to give you an interesting impression of my discoveries in Finland. Maybe I was even able to show you some of your own taken for granted assumptions. Remarks, complaints or any other comments are more than welcome. Just send me an e-mail at tomson@tomson.nl and I will try to answer it. Please remember the bottom line of my story: being a student it's great, but it's even better to be an exchange student! See you in the Netherlands ;-)

Groetjes (means 'moi moi' in Dutch),
Tom Bergstra

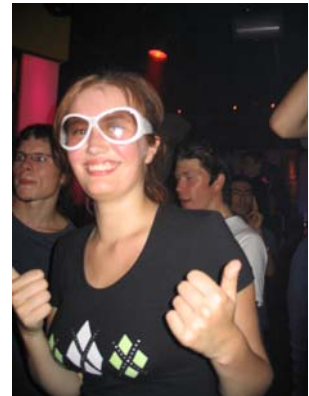

Loulu Gallup

1. *Mitä teet joululomalla?*
2. *Aiotko laskea pulkkamäkeä?*
3. *Onko sinulla joulukalenteria?*
4. *Uuden periodisysteemin takia 3.periodi katkeaa joululomaksi, aiotko opiskella lomalla?*
5. *Mitä toivot joululahjaksi?*
6. *Oletko ollut joulupukkina?*

Jutta Fagerström

1. Menen kotiin ja tapaamaan sukulaisia. Katselen kaikki James Bondit.
2. En
3. On, aamulehden, partion ja arpakalenteri
4. Minulla on tentti heti loman jälkeen, joten aion. Teen ehkä myös jotain harkkatöitä, jos niitä on.
5. Ison palapelin
6. En. Ei kukaan halua mua, kun en ole uskottava.

Jaakko Marila & Mikko Hakola

1. Makoillaan rannalla 30°C helteessä ja juodaan Pina Coladaa.
2. Mahdollisesti riittävän monen Pina Coladan jälkeen...
3. Ei ole (Jaakko heitti roskeen, koska siinä ei ollut ripustusmekanismia)
4. Emme opiskele koko periodilla, joten emme. (Emmekä 4. ja 5. periodillakaan)
5. Emme ainakaan villasukkia.
6. Jaakko: En käytännössä
Mikko: Joo, mulla on ollut kolme vuotta pukkivalvelu...

Petri Rantakokko

1. Sulattelen kinkkua ja nautin joulumielestä.
2. Totta kai!
3. Vain teekkarikalenteri :(
4. En, lomailen vain
5. Paljon pehmeitä paketteja
6. En vielä...

Johannes Peltola

1. Menen Luxemburgiin perheen luo ja joulun jälkeen tulen suomeen viettämään loppuloman.
2. Kai sitä jollain liukurilla
3. On, aamulehden
4. Aion aikoa opiskella ahkerasti...
5. Joulumieltä ja rauhaa päälle maan
6. Jätän ne hommat oikealle joulupukille

Teemu Määttä

1. Menen kotiin syömään ja näkeen perhettä
2. Joo!
3. On, aamulehden
4. Tavoitteena on...
5. Jatkoa onnelliselle elämälle
6. Emmää vielä

Tiia Uusimäki

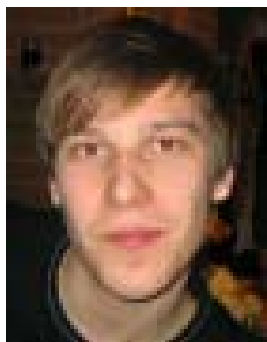
1. Syön, olen perheen, sukulaisten ja ystävien kanssa
2. Joo!
3. on, suklaa!
4. Tuskin
5. En ole vielä kirjoittanut joulupukille. Mut ainakin suklaata.
6. En

Tuomas Kalanen

1. Mässään, käyn katsomassa perhettä, vietän aikaa vanhojen kavereiden kanssa
2. Joo, veljen poikien kanssa ehdottomasti.
3. Ei oo.
4. Aikomus on kova, mutta tuskin.
5. Rahaa, Porschen... tyydyn näihin aluksi.
6. Joo, neljä kertaa + tämä joulu

Kimmo Torvinen

1. Pitäisikö jo tietää? Noo, menen kotiin Leppävirralle, syön ja katon telkkaria
2. Todennäköisesti en. Lasken vain laskiaisena Helsingissä...
3. On, arpa- ja aamulehden kalenteri
4. Kyllä aion. Voi tulla muuten tylsää.
5. Lentolaukun!
6. En, paitsi ala-asteella joulunäytelmässä

Gallup: Elina Sillanmäki

Mikä sinusta tulee isona?

Meidän piti muuttaa maailma! Meistä tuli muurareita, taksikuskeja, suutareita, yksinhuoltajäitejä, autokauppiaita. Meistä tuli lääkäreitä, virkamiehiä, vääpeleitä ja tänään voidaan hetki olla kuninkaita...

– ”1972, Anssi Kela”

Tarhasta yläasteelle jokaisen suomalaisen lapsen opiskelutie on melko selvä. Elämän valintoja tulee eteen, mutta vanhempamme ovat ne pureskelleet jo melko valmiiksi puolestamme. Todellisuudessa valintamme elämästämme alkavat hieman myöhemmällä iällä.

Itselleni tuli yläasteen yhdeksännellä luokalla eteen ensimmäinen suuri valinta. Haluaisinko lukioon vai ammattikouluun? Liikuin paljon piireissä, josta suurin osa valitsi ammattikoulun. Vanhempani saivat minut kuitenkin vakuuttuneeksi, että lukio olisi oikea vaihtoehto. Todellisuudessa en itse ollut asiasta niin varma. Valitsin kuitenkin lukion ja sain kolme lisävuotta miettimiseen mitä haluan tehdä elämälläni.

Vanhempani saivat minut kuitenkin vakuuttuneeksi, että lukio olisi oikea vaihtoehto.

Lukion alkaessa olin varma, että kolme vuotta tulisi riittämään sille, mitä halusin

tehdä työkseni, mihin haluaisin erikoistua. Lukio oli ja meni, mutta minulle ei tulevaisuudesta muotoutunut mitään mielipidettä. Näin ollen ajattelin käydä armeijan tässä välissä. Tämähän antoi minulle taas hieman enemmän aikaa. Vuosien mietinnän jälkeen luulin tulleeni hyvään ratkaisuun.

Hain tuotantotalouden linjalle silloiseen Tampereen teknilliseen korkeakouluun, ja pääsin sisään. Näin tulisin osajaksi monessa eri alueessa, ja voisin hakea moneen eri toimialan yritykseen. Ajattelin taas kerran, että kun valitsen tuotantotalouden, antaa se minulle aikaa miettiä mikä minua oikeastaan kiinnostaa, eikä se ainakaan sulkisi mitään tietä uraltani pois.

Nyt itselläni on työhakuprosessi käynnissä. Haen paikkoihin, johon tavallaan olen hyvä kandidaatti. Saan hakemuksiini kuitenkin negatiivisia vastauksia, koska todellisuudessa osaan vähän kaikkea, mutta en

kuitenkaan oikein mistään mitään. Eri alojen asiantuntijat, ne ihmiset jotka oikeasti ovat jo tienneet monta vuotta mikä heitä kiinnostaa, menevät kirkkaasti ohitseni.

Yhdistääkö meitä Tutan opiskelijoilta minun ongelmani? Onko meidän alan opiskelijoiden ongelma siinä, että kukaan ei vaan osaa päättää, mitä me oikeasti elämältämme haluamme? Opiskelemme yhdessä

Onko meidän alan opiskelijoiden ongelma siinä, että kukaan ei vaan osaa päättää, mitä me oikeasti elämältämme haluamme?

koulumme halutuimmalla alalla, joka ei oikeasti ole ala mihinkään ja tavallaan se on ala kaikkeen. Opiskelumme antavat meille valmiuksia toimia Manager-tason tehtävissä, johon

kuitenkaan emme pysty hakemaan moneen vuoteen. Näihin tehtäviin kun tarvitaan vähintään se viiden vuoden työkokemus. On hankalaa hankkia tämä viiden vuoden työkokemus, jos todellisuudessa koulun jälkeistä aloitustyöpaikkaa ei löydy.

Kysymys työnhaussa onnistumisessa on markkinoinnin peruseriaate - differointi. Kuinka erottaudut joukosta edukseksi? Pelkkä tuotantotalouden opiskelu ei tähän yleensä riitä. Lopulta työpaikka löytyy usein ja melkein aina suhteilla. Suhteilla, jotka ovat joko itse luotuja ja serkuilta, kummeilta, professoreilta, vanhemmilta, kaimoilta hankittuja. Toinen hyvä vaihtoehto on opiskella teknisenä sivuaineena alaa, joka tekee sinusta asiantuntijan edes jollakin osa-alueella. Tuntuu siltä, että näin ainakin työhönottajat luulevat. Koulutuksemme etu on lopulta kysymys mielikuvista, ja siitä miten koulutus tunnetaan maailmalla. Koulutusohjelmamme

Eri alojen asiantuntijat menevät kirkkaasti ohitseni

tuntemus työpaikoilla on hyvin myyttinen. Siitä tiedetään hyvin vähän ja pidetään erittäin elitistisenä. Olenkin joutunut usein selvittämään haastatteluissa mitä me oikeasti opiskelemme. Olisiko oikea vastaus tähän, että vähän kaikkea mutta emme oikeasti juuri yhtään mitään.

Mikähän minusta tulee isona? Todennäköisesti vähän kaikkea, mutta ei oikeasti juuri yhtään mitään.

- Tarhapöllö

TUOTANTOTALOUDEN OSASTON OPETUKSEN JA OPPIMISEN LAATUUN VAIKUTETAAN TOLA:SSA

Ovatko tuotantotalouden osaston tilat liian ahtaita, vai miksi ihmeessä kaksi työntekijää istuu kiltahuoneella? Torstaina 17.11 puolen päivän jälkeen Indecsin kiltahuoneella istuskelivat tuotantotalouden osaston suunnittelija *Katja Tornberg* ja teollisuustalouden laitoksen tutkija *Sanna Nokelainen*. Indecsin opintovastaava *Tuomas Sariola*, **mistä oli kyse?**

- Katja ja Sanna olivat kiltahuoneella vastaillemassa opiskeluihin liittyviin kysymyksiin. Tarkoituksena on lähentää opettajien ja opiskelijoiden välistä suhdetta ja vähentää kynnystä kysyä asioita.

Mistä tällainen idea on tullut?

- Olen opiskelijaedustajana tuotantotalouden osaston opetuksen ja oppimisen laatu - työryhmässä TOLA:ssa ja siellä tuli aloite opiskelijoiden tapaamiseksi. Ajatus tuli opettajapuolelta.

Pidetäänkö vastaavia tilaisuuksia lisää?

- Kyllä pidetään. Ensi vuoden alkupuolella järjestetään Festian aulaan vastaavanlainen tilaisuus, tarkka aika ilmoitetaan myöhemmin. Paikalle saapuu ainakin Katja Tornberg ja joku laitoksen luennoitsijoista.

Mitä asioita tilaisuudessa voi kysellä?

- Paikalle voi tulla kyselemään opinnoista tai vaikka antamaan palautetta, kysyä voi melkein mitä vaan. Myös teollisuustaloutta sivuaineena lukevat voivat tulla juttelemaan opintoihin liittyvistä asioista.

Sanoit olevasi edustajana TOLA:ssa. Mitä ihmettä siellä tehdään?

- TOLA on eräänlainen keskustelufoorumi. Kokouksissa keskustellaan esimerkiksi kurssien ja tenttien toteutuksista sekä tiedonkulusta. TOLA ei ole päätösvaltainen elin, mutta sillä on

paljon vaikutusvaltaa. Opiskelijoiden mielipiteestä ollaan hyvin kiinnostuneita.

Ketä työryhmässä on mukana?

- Mukana kokouksissa on useiden laitosten edustajia, teollisuustalouden laitokselta mukana ovat Katja Tornberg, Santeri Repo ja Olli Manninen. Opiskelijaedustajina paikalla ovat Indecsin ja Managerin opintovastaavat ja opintoneuvojat.

Osaatko sanoa mitä konkreettista TOLA:n avulla on saatu aikaan?

- Ihan kaikkea en muista mitä vuoden aikana on tehty, mutta tutkintorakenneuudistuksesta on puhuttu paljon. Opiskelijoiden tiedonsaantimahdollisuuksia on parannettu, esimerkiksi oppimisalustoja ja osaston nettisivuja on kehitetty. TOLA:ssa käydyn keskustelun myötä on myös yhä useampien tenttien tehtäväkohtaiset pisteet saatu esille.

Mitä koet TOLA:ssa työskentelyn antaneen sinulle tämän vuoden aikana?

- Pestissä on hyvin päässyt tutustumaan laitoksen työntekijöihin ja työtapoihin. Oma näkökulma moniin opiskeluasioihin on muuttunut kun on päässyt seuraamaan koulun henkilökunnan työskentelyä. On hienoa päästä vaikuttamaan asioihin!

Sinut valittiin Indecsin puheenjohtajaksi vuodelle 2006. Miltä nyt tuntuu?

- Tuntuu oikein hyvältä. Vähän jännittää, mutta odotan ensi vuotta ja tulevia haasteita innolla. Hallituksen jäsenet ovat mahtavaa porukkaa, joten eiköhän ensi vuodesta tule vähintään yhtä hyvä kuin kuluvastakin vuodesta.

Virpi Vallin

INDECS NETWORK LAAJENTUI

– ACCENTURE FINLAND UUDEKSI KULTA NETWORK JÄSENEKSI

Accenture Finlandin kanssa ollaan kuluneen syksyn aikana päästy sopimukseen Indecs Network yhteistyöstä. Accenture siirtyy Network-yhteistyössä suoraan Kultatasolle eli Indecsin uudeksi pääyhteistyökumppaniksi.

Indecs Network on Indecsin kehittämä yhteistyökonsepti kiltatoiminnan ja yritysten välille. Sen tavoitteena on luoda pitkäaikaisia kumppanuuksia ja tuottaa mahdollisimman paljon lisäarvoa sekä kiltamme jäsenistölle että yrityksille. Yhteistyö koostuu suurimmaksi osaksi tutuista elementeistä, kuten excursioista, mutta ensi keväällä tullaan näkemään myös jotain uutta.

Uuden pääyhteistyökumppanimme Accenture Finlandin kanssa aloitettava yhteistyö pitää sisällään uuden elementin Accenture Cupin. Kyseessä on kilpailu, jossa opiskelijat pääsevät toteuttamaan itseään, soveltamaan oppejansa sekä harjoittelemaan yhteistyötä eri koulutusohjelmien opiskelijoiden kanssa. Toisin sanoen he pääsevät kokeilemaan taitojaan työelämää vastaavassa tilanteessa. Cupin on suunniteltu kestävän kokonaisen viikon ja se sisältää sekä koulutusta että ryhmätyötä valitun aiheen tiimoilta.

Yrityksille Indecs Network tarjoaa mahdollisuuden saada suoran kontaktin hyvin kohdennettuun opiskelijaryhmään. Laajamittainen ja jatkuva näkyvyys takaavat, että yritys tulee opiskelijoille tutuksi jo yliopistoaikana, joka edelleen helpottaa erottautumista muista työnantajista kilpailluilla markkinoilla. Moni kiltamme työelämää siirtyneistä jäsenistä onkin löytänyt tulevaisuutensa Network yrityksistä, joko suoraan tai erilaisten harjoitteluohjelmien kautta.

Indecsiläiselle Network tarjoaa mahdollisuuksia tutustua globaalien yritysten tarjoamiin haasteisiin jo ennen valmistumista. Lisäksi yritysvierailujen ja –esittelyjen kautta on mahdollista erottautua edukseen luomalla kontakteja ja verkottumalla yritysten nykyisten työntekijöiden kanssa. Kehotankin käyttämään nämä mahdollisuudet hyväksi osallistumalla Networkin kautta järjestettyihin tapahtumiin innolla ja rohkeudella.

Seuraavia Network-tapahtumia ovat:

- **Mentoiroinnin käynnistyminen ennen vuodenvaihdetta**
- **Excursio Wärtsilän Vaasan toimipisteeseen (+ABB) tammikuussa 2006**
- **Network-rekrysauna helmikuussa 2006**
- **Accenture Cup huhtikuussa 2006**
- **Lisäksi keväällä pyritään järjestämään excursiot Accenturelle ja Ruukille Network yhteistyön puitteissa**

Lopuksi haluaisin vielä tuotantotalouden kilta Indecsin puolesta toivottaa Accenturen mukaan Network yhteistyöhön sekä kiittää heidän edustajiaan Sauli Sarkojaa ja Ilkka Ruotsilaa asian ajamisesta eteenpäin yrityksen sisällä. Toivokaamme yhteistyölle pitkä ikää ja menestystä!

Jarkko Järvenpää

There's a moment when perfect theory
meets perfect execution.

Go on. Be a Tiger.

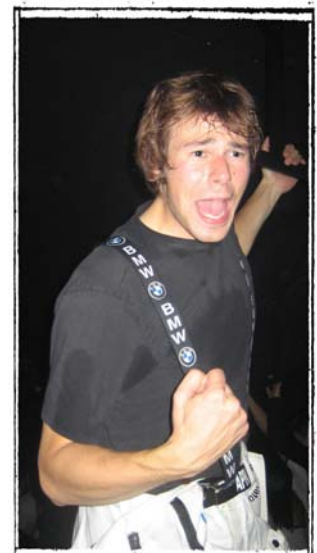
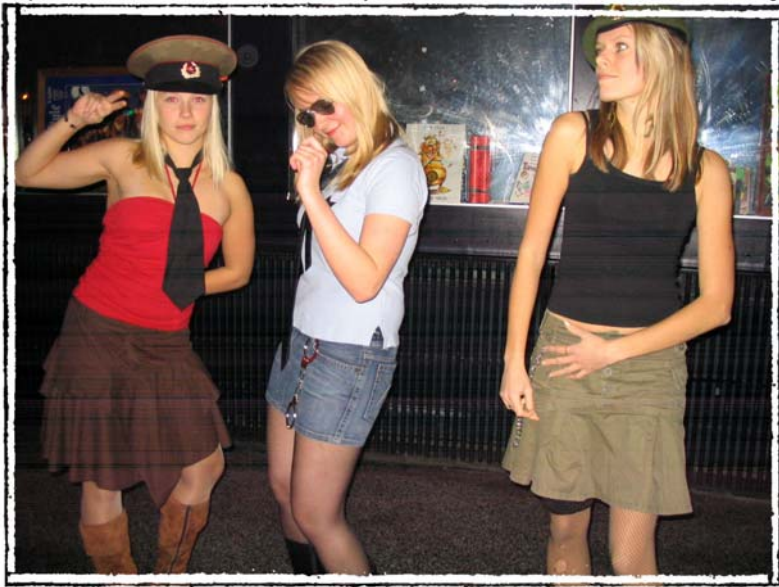
Recognise what you need to do, then do it. That's the essence of high performance. To see how we can help you develop the vision and follow-through of a high-performance business, visit accenture.com

• Consulting • Technology • Outsourcing

>
accenture

High performance. Delivered.

HALITU 2006 EDUSTAA

Hallitus -05 kähmi uusia hallituslaisia cocktail-tilaisuudessa - ei kuitenkaan näin konkreettisesti!

VIIHDE PLÄJÄYS

Superfuksin on tarvinnut olla silmä tarkkana metsästäessään täytettä fuksipassiinsa

Jäynävoittajat saapuivat suoraan jatkoille...

Uudet parit

Syksyn aikana on ollut huomattaviassa fuksien pariutumista. Tässä muutama todiste.

Tekijät:

Excúílúa

-Perloksen ja Nokian

Xqt ovat mahdollisia myös kaukana Meksikossa – kiitos hyvien yhteyksien. Yliopistossa, kun muut kuulivat asiasta, porukkaa ihmetytti – täällä ei ilmeisesti ole kuitenkaan tavallista vierailla eri yrityksissä – eihän täällä porukalla ole edes työkokemusta silloin, kun ne valmistuu...

Perlos – La 15.10.05

Sekasikiöinen ryhmämme tamperelaisia, otaniemeläisiä ja oululaisia teekkareita lähti matkalle kohti Reynosaa, Meksikon ja Yhdysvaltojen rajakaupunkia, Monterreystä hieman ennen yhdeksää lauantai-aamuna. Edessämme olisi kolmen tunnin bussimatka, jonka aikana saatoimme tutustua paremmin. Matkalla meitä odotti myös viisumin ja passintarkistus, vaikka emme olleet poistumassa maasta – nyt oli vielä tarkemmat turvatoimet, kiitos lähiaikoina tapahtuneiden huume- ja jengiongelmien.

Saavuimme Reynosaan puoliltapäivin – bussi oli vartin myöhässä – meksikolainen aikakäsitys. Bussit – siis yleiset sellaiset – on täällä mielenkiintoisia: tilaa on todella paljon ja penkit on mukavia, mutta leffat, joita näytetään busseissa on todella outoja – raakaa väkivaltaa tai muuten vaan outoja leffoja – niin, jopa aamulta ysin maissa, kun kyydissä on pieniä lapsiakin. Meitä oli vastassa kaksi suomalaista: Juri Jukola, tehtaanjohtaja, ja Veli-Matti Juntunen, business controller. Jakaannuimme miesten autoihin ja lähdimme katsomaan rakenteilla olevaa tehdasta.

Tehdasta rakennettiin uudelle industria-alueelle Nokian tehdasta vastapäätä – suhde Nokiaan on vielä aika vahva, vaikka Perlos yrittääkin nyt päästä imagostaan ainoastaan Nokian toimittajana, osoitus tästä on mm. vuonna 2003 solmittu sopimus Siemensin kanssa. Tehdas oli vielä aika alkutekijöissä, vaikka joulukuussa pitäisi ensimmäisen kerran jo valmistaa tuotteita.

Jatkoimme matkaa Perloksen tämän hetkisille toimistoille, joissa työskentelee nelisenkymmentä henkilöä. Toimistoilla tapasimme myös Patricia Lealin, HR managerin, ja hänen suloisen tyttärensä. Leal oli hankkinut meille paikallisia keksejä, jotka olivat kuin kaksi öylättiä, jotka olivat yhdistetty kinuskilla, ja vettä sekä kokista.

Aluksi Jukola piti yleisen esitelmän Perloksesta – olimme Marin kanssa opetelleet samaiset kalvot ulkoa, jotta tietäisimme jotain Perloksesta – onneksi niitä kalvoja ei käyty läpi kalvo kalvolta, vaan vain yleisemmin... Keskityimme enemmän Telekommunikaatio & Elektroniikka –divisioonaan terveydenhuollon sijasta – Perloksen tehdas kun juuri on T&E:n tehdas ja Perloksen liikevaihdosta T&E:n osuus on 93 %.

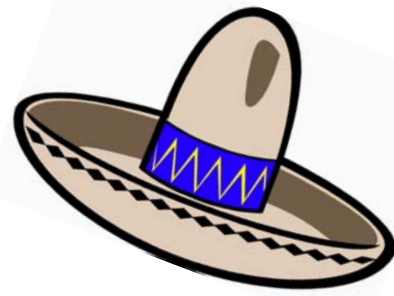
Pääasiallinen sisältö xqsta kului kokemusten vaihtoon meksikolaisista ja ryhmätyöstä heidän kanssaan. Jukolalla ja Juntusella oli samanlaisia kokemuksia työskentelystä kuin meilläkin 2,5 kuukauden kokemuksen jälkeen – täällä pääpaino opiskelusta kun on kansainvälisessä ryhmätyöskentelyssä – ainakin kv-kauppa-kursseilla.

Meksikolaiset eivät siis osaa vastata sähköposteihin; vaativat vahvaa johtajaa, joka määrää tehtävät ja ovat perusluonteiltaan aika laiskoja.

**Perloksen tulevan 17000m²
tehdasrakennus**

MEKSIKOSSA

tehtaat Reynosassa-

Legoilua Perloksen malliin

Muutkin eettiset asiat olivat esillä: Perloksen tuleva työntekijöiden keski-ikä on 18 vuotta – työntekijät tulevat köyhemmiltä alueilta ja ovat pääasiassa tyttöjä – onhan se parempi, että tytöt saavat tällaista hommaa sen sijaan, että joutuisivat myymään itseänsä. Lisäksi keskustelimme korruptiosta – suomalaiset miehet vakuuttivat tässäkin, että he olivat täysin puhtaita asian suhteen – toisaalta kyllähän heidän pitääkin vakuuttaa meille asian olevan näin, vaikkei se olisikaan...

Totesimme myös yhden yhteisen melkein tutun – eli Kuosmasen Annen isän – kuulumme siis Annen isästä keskustellessamme Brasiliaisesta Manauksen tehtaasta ja verratessamme Reynosan ja Manauksen tehtaita.

Iltapäivää jatkettiin paikalliseen ravintolaan, joka oli todella suloinen. Paikalla oli live-musiikkiakin. Ruokaa tuotiin pöytään vaan lisää ja lisää ja lisää...syötävänä oli siis tacoja – eli meksikolaisten lahja maailmalle. Syömässä viihdyimme lähes tunnin, josta lähdimme osa Jenkkeihin shoppaamaan ja osa takaisin Monterreyhin.

Nokia – Pe 21.10.05

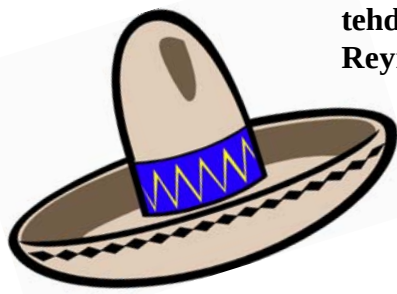
Taas kutsui Reynosa – ja vielä samaan aikaan, tosin eri päivänä. Porukka tosin tällä kertaa koostui vaan oululaisista ja tamperelaisista ja tällä kertaa mukana oli sekä humanisteja että teekkareita.

Jessica Zarate, Nokian strategiapäällikkö, oli meitä vastassa linja-autoasemalla – tosin olimme tällä kertaa ottaneet varman päälle ja kertoneet, että bussimme olisi perillä vasta puolen tunnin päästä kuin sen piti olla, mutta bussi oli ihme kumma ajoissa, joten saimme odotella hieman kauemmin Reynosan miellyttävällä bussiasemalla, jossa saimme tietysti heti seuraa – paikalliset, kun ovat täällä ystävällisiä ja uteliaita – varsinkin, kun meitä vaaleiksi luokiteltavia tyttöjä oli paikalla.

Lisäksi heiltä puuttuu aika paljon analysointitaitoja – tieto on hyvässä muodossa siinä, missä se on annettu – ja hommat tehdään mahdollisimman viime tipassa – mielummin myöhässä. Paikallinen Leal myös vahvisti mielipiteemme. Juttelimme myös ihmissuhteista – paikalliset ovat aikamoisia takertujia jo ennen kuin seurustelee edes ko. ihmisen kanssa.

Pääsimme tutustumaan myös paikallisiin opetusmenetelmiin – aika tutun näköinen lego-peli oli tuotannonohjauksen kurssilta – tosin Perloksella oli kuitenkin hieman hienompiakin palikoita kuin meillä kurssilla. Lego-pelillä siis koulutettiin paikallisia työnjohtajia Perloksen tuotantolinjoista. Kouluttajina toimivat suomalaiset osaajat, joita yritettiin sitten myös tällä tavalla vähentää vähitellen, jotta tehtaaseen jäisi mieluiten vaan paikallisia. Tehtaanjohtaja on ainoa ”ongelma” – tehtaanjohtajan paikka kun täytetään vaan paikallisella, jos yksilö on oikeasti huippuosaaja ja sopiva toimenkuvaan.

Lisäksi juttelimme naisten asemasta johtajana. Suomalaiset miehet yrittivät vakuuttaa meille, että sukupuolella ei pitäisi olla sanansijaa, varsinkin ulkomaalaisten naisten suhteen, mutta tässä kulttuurissa on vaikeata uskoa sellaista – tosin ensimmäinen työntekijä, jonka Perlos palkkasi Reynosaan – siis paikallinen sellainen – oli nainen.

**Nokian uusi
tehdas
Reynosassa**

Saimme kyydin Nokian vanhalle tehtaalle – olimme edellisviikolla siis nähneet Nokian uuden tehtaan. Tehtaalla saimme aluksi pukea päällemme valkoiset suojatakit ja muoviset kenkäsuojukset – siis sellaiset samanlaiset, joita pidetään sairaalassa – suosittelen muuten kaikille korkkareita jalkaan silloin, kun pitää pukea sellaiset jalkaan – ovat todella käytännölliset...Lisäksi allekirjoitimme salassapitosopimukset ja jouduimme luopumaan kännyköistämme.

Meille pidettiin aluksi perusinformaatiotilaisuus Nokiasta ja varsinkin sen toiminnasta Reynosassa. Reynosassa ei ole tällä hetkellä yhtään suomalaista töissä – eli he ovat jo onnistuneet tehtävässään löytää uusi tehtaanjohtaja – tosin hän on yhdysvaltalainen eikä meksikolainen.

Tehtaalla on 1330 työntekijää, joista naisia on vaan 51% - yleensä naisten määrä on paljon suurempi, kun he ovat halvempaa työvoimaa. Lisäksi työntekijöiden keski-ikä on 29, mikä on paljon suurempi verrattuna Perlokseen samaiseen lukuun. Tehdas itsessään on nykyisin Suomen alainen – ennen se oli Yhdysvaltojen alaisuudessa – siis laillisesti.

Pääsimme tutustumaan yhteen tuotantolinjaan 20:stä. Nokialla oli tätä varten oikein tehty kyltit koneiden vieressä, joissa selitettiin tuotantoprosessit. Tehtaalla käy siis paljon vierailijoita, mutta yleensä vierailijat ovat eri yritysten edustajia eikä opiskelijoita, vaikka meitäkin kuulemma siellä käy aina silloin tällöin.

Xqn hienoin hetki oli, kun pääsimme itse rakentamaan kännyköitä – siis pääsimme tuotantolinjalle. Tässä vaiheessa meistä jokaisesta huolehti oma johdon henkilö – xq:uun oli siis ihan panostettu. Sain rakentaa Meksikon markkinoille tehtävää simpukkamallia – tällä tehtaalla tuotettiin siis halvempia, vähemmän elektroniikkaa sisältäviä kännyköitä, kun Euroopassa tuotetaan pääasiassa vielä hienommat puhelimet. Paikalliset, oikeat työntekijät naureskelivat meille, kun me oltiin linjalla, koska olimme niin tumpeloita – minäkin laitoin

laatutarkastuksen merkiksi tarroja puhelimiin, joka oli todella vaikeata, kun on kumiset sormensuojat kädessä. Sain osallistua jokaiseen prosessivaiheeseen siis, joita oli kymmenisen kappaletta. Löysinkin joitain laaduttomia kappaleita, joita sitten sain hylätä. Paikalliset olisivat halunneet lopuksi palkata minut tehtaalle, varsinkin, jos he olisivat saaneet palkkansa ja minä olisin tehnyt heidän puolesta työn.

Lopuksi menimme vielä työpaikkaravintolaan syömään. Nokia tarjoaa jokaiselle työntekijälleen joka päivä yhden ruuan. Ruokalassa on viitisen eri vaihtoehtoa, joista valita, että mitä syö ja ruokaa sai todella paljon – kukaan meistä ei pystynyt syömään annoksiamme.

Lisäksi saimme kuulla myös, että Nokia ostaa työntekijöilleen aina syntymäpäivälahjat – tai siis ei joka vuosi, mutta melkein joka vuosi. Syntymäpäivän iltana järjestetään työntekijälle illallinen syntymäpäivän kunniaksi, jossa tehtaanjohtaja antaa lahjan työnantajien puolesta – eihän tehtaanjohtaja sitten ehdi mitään muuta tekemään iltaisin kuin olemaan näillä syntymäpäiväjuhlilla, jos työntekijöitä on se 1330.

Työntekijät saavat itse päättää, että tekevätkö töitä missä vuorossa. Toisilla kokoonpanolinjoilla on neljä vuoroa ja toisilla kolme. Yksi työvuoro kestää kuusi tuntia. Vanhemmat tekevät pääasiassa siten, että ottavat eri työvuorot, jotta lapsia ei tarvitse laittaa hoitoon – sekin on yksi keino säästää rahaa.

Lähdimme sitten takaisin Monterreyhin yhdet kännykänkuoret ja reput rikkaampina. Xqilla oli todella mukavaa ja ne olivat todella erilaiset verrattuna suomalaisiin xqihin – ei Suomessa pääse kokoamaan puhelimia itse linjoille. Ei voi muuta kuin kiittää järjestäjiä ystävällisyydestä ja avuliaisuudesta.

Lopuksi haluan vielä toivottaa kaikille valkoista joulua – toivottavasti minullakin on sellainen – tosin ei lumesta johtuen vaan hiekasta :) ja opiskeluintoa kevääksi!

Teksti: Anna Kaunonen

Kuvat: Ilari Eskelinen

COSMOINFACITO

Pieniä ilmiöitä

Infactoon on syntynyt uusi palsta palvelemaan Indecsin nais- ja naisenmielisiä jäseniä. Muutama rivi naismaailman ihmeitä tässä maskuliinisen putkiaivoajattelun mekassa tekee vain hyvää.

Iloinen asia on tapahtunut Indecsin päätäntäelimissä: uudessa ensi vuoden hallituksessa on naisenemmistö. Jihuu. Emme kuitenkaan vedä tästä etukäteen mitään johtopäätöksiä, vaan jääme odottamaan hallituksen toimintaa.

Toinen iloinen asia, joka vaikuttaa koko valtakunnan tasolla: Burberry-huivit (ja ne kopiot!) ovat jo jonkin aikaa olleet virallisesti passée. Miksi näitä sitten yhä näkee apaattisen beigenä kietoutuneina ihmisten kauloihin? Oikea paikka näille huiveille on kaapissa ylisuurten

olkatoppausten ja uggi-kenkien kanssa muistona tuleville sukupolville kaameista muotivillityksistä.

Villityksistä puheen ollen, TTY:n naisten vessat ovat muuttuneet mainostiloiksi, kun kuukautiskuppiliiga on iskenyt niihin mainoksineen. Liigan aikeista ollaan epävarmoja % kuinka moneen koppiin tullaan vielä iskemään, sitä emme osaa etukäteen tietää. Ilmiötä pohtineena mietin, levittävätkö kuukautiskuppinijat ilosanomaansa myös miesten vessoissa. Ne olisivat itse asiassa jopa naisten vessoja tehokkaampi markkina-alue, sillä koulumme opiskelijoista suurin osa on miehiä, joista enemmistö lienee suhteessa naisen kanssa. Miesopiskelijoiden välityksellä saisisikin tavoitettua uusia potentiaalisia käyttäjiä, jos TTY:llä opiskelevat naiset pitäytyvät perinteisissä vaihtoehtoissaan.

Joulun kunniaksi seuraa joululahjaosuus. Vältä joululahjastressi ja katso vinkit.

Mitä ostaa naiselle?

Vältä suurimmat mokat ja katso vinkkilista siitä, mitä ei naiselle kannata ostaa. Mies! Jos siis huomaat käveleväsi kassalle kädessäsi jokin mainituista tuotteista, peruuta toiminto ja palaa etsimään parempaa lahjaa.

1. Auton tuning-tuotteet
2. Laihdutuskirja
3. Pelikonsoli: X-box, etc.
4. Lahjakortti Europehouseen
5. CK:n Euphoria-hajuvesi (ellei naisesi ole erähenkinen: tämän hajuveden alkutuoksu lupaa hyvää, mutta lopulta haju tappaa hyttysparvet kilometrin säteellä.)

Muistakaahan säilyttää kuitti ja sopia avokaupan ehdoista, jotta tytsynne voi mahdollisesti vaihtaa lahjansa oikeanlaiseksi.

Mitä ostaa miehelle?

Ei mitään tietoa. Jos tiedät, ota yhteys Infacton toimitukseen ja kerro meillekin, pliiis

Pelkkä uhri vai?

Opiskelu yhtä juhlaa...

Temellä kävi lykky. Kaksi tyttöä yhdellä iskulla. Mitäs nunna sanoo?

Tänä syksynä on bailattu entiseen tahtiin muun muassa Kinkybileissä, Aktiivisitseillä ja Octoberfesteillä.

Indecsin ja Man@gerin tutorien järjestämät jokavuotiset Kinkybileet onnistuivat houkuttelemaan Kantri Starin täyteen paljasta pintaa ja pikkumustaa. Paikalla oli väkeä ennätysmäärä.

Kinkybileet

Mister ja Miss PORNO

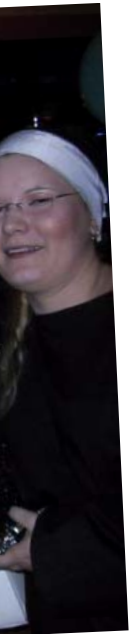
Aktiivisitsit

Aktiivisitsit järjestettiin tänä syksynä ensimmäistä kertaa. Mukana juhlassa oli hallitus toimihenkilöineen, tutorit, haalariprojekti ja Indecs Challengeen järjestelyissä mukana olleet. Aktiivisitseillä syötiin ja juotiin sekä tutustuttiin sitsikulttuuriin. Paikalta lähdettiin jatkoille Boomin bileisiin. Tulevaisuudessa aktiivisitsejä tullaan järjestämään kaksi kertaa vuodessa, ja sitseille pääsee talon antimista nauttimaan killan toiminnassa aktiivisesti mukana olleet.

“Henkilökunta, henkilökunta, paarlevuuuu...”

a siihen

Saabin, Luupin, iltakoulun ja Indecsin järjestämät Oktoberfestit houkuttelivat sitsitunnelmiin paljon oluen ystäviä. Oktoberfesteillä laulettiin sekä suomalaisia että saksalaisia juomalauluja ja syötiin kanaa, unohtamatta tietenkään oluttarjoilua ja loistavaa ohjelmaa. Ilta jatkui Kolmiobileissä Technicolourin tahdittamana.

Oktoberfest

Paikalle saapui myös saksalaisia herroja Kölnistä

Tiia, Marika, Kimmo, Ville ja Riikka juhlatunnelmissa

Tutorit lahjoittivat sitsien järjestäjille sammumissängyn, jonka toimivuutta Mikko testasi heti. Sängystä löytyi mm. juomapullo, suolakivi, paskaläppä-suodatin ja tampereen kartta.

Teksti: Anni Rouvinen
Kuvat: Killan kuva-arkisto

Me tuotantotalouden opiskelijat olemme valtakunnallisesti jokseenkin kyseenalaisessa valossa: meitä pidetään rahan perässä juoksijoina, joiden tärkein arvo ja tavoite elämässä on maallinen omaisuus ja sen kartuttaminen. Tällaisia asenteita on nähtävissä myös TTY:lla ja ne asenteet ovat syvällä. Onkin siis syytä kysyä, että onko näissä asenteissa totuutta – ovatko tutalaiset todella egoistisia materialisteja?

Idealismista realismiin

Jotta edellä asetettuun kysymykseen pystytään vastaamaan, on syytä palata ajassa taaksepäin. Mikä saa hakemaan nimenomaan tuotantotaloutta lukemaan? Jokaisella on tietenkin ollut omat motiivinsa, mutta allekirjoittaneelle valintaan liittyi vahvasti idealistinen arvomaailma. Tavoitteeni oli naiivisti muuttaa maailmaa paremmaksi. Kaikki varmaan muistavat sen hetken, kun valkolakki upposi päähän ja siihenastisen elämän pitkäaikaisin puserrus sai päätöksen – sen täydellisyyden tunteen ja sen mahtavan tulevaisuuden odotuksen. Sen tunteen, että nyt minä todellakin pääsen muuttamaan maailmaa. Uskon, että se sama tunne oli monella kun ensimmäinen vuosi tutalla alkoi.

Toisaalta vastaaminen kysymykseen vaatii myös katsomista putken toista päätä, eli valmistuneita opiskelijoita. Siellä taas havaitaan arvomaailmoissa merkittäviä eroavaisuuksia. Osa hakeutuu ulkomaille investointipankkeihin tekemään sadan tunnin viikkoja ja nostamaan suuria palkkoja, ehkä oman terveytensä kustannuksella. Toiset taas tyytyvät matalampiin palkkoihin, mutta saavat ehkäpä lyhyemmät työajat ja enemmän joustavuutta muuhun elämäänsä. Tässä

vaiheessa alkavat kuitenkin kovien ja pehmeiden arvojen yhteensovittamisen haasteet.

Siirtyminen kohti egoismia ja materialismia tällä alalla tapahtuu vaiheittaisesti ja salakavalasti, useiden pienten valintojen seurauksena. Olemmekin jatkuvasti erilaisten arvomaailmojen paineiden alaisina: haluaisimme toimia eettisesti oikein, päästä henkilökohtaisesti tyydyttävälle uralle ja samalla kenties hankkia onnellisen perheen. Jotkut saattavat jopa onnistua näissä kaikissa kolmessa, onnitellut heille, mutta suurimmalle osalle arvojen yhteensovittaminen tulee olemaan ainakin jonkinasteinen ongelma. On vaikea tehdä pitkää viikkoa ja samalla olla läsnä kumppaninsa ja mahdollisesti lapsiansa arkisessa elämässä.

Dynaamisen työn haasteet

Suurin syy arvomaailman yhteensovittamisen hankaluudelle on nykyisen talousmaailman nopeus. On oltava dynaamisuutta ja draivia. Kovan tason työpaikat vaativat kovan tason sitoutumista. Samalla kommunikointiteknologioiden avulla ihmisten aikataulut on pystytty kiristämään mahdollisimman tiukoiksi. Uhraamalla aikansa työlle heti valmistumisen jälkeen pystyy nopeasti aloittamaan hienon uraputken, mikä tuntuu nyky-yhteiskunnassa olevan itseisarvoista.

Mikä sitten onkaan vastaus alussa esitettyyn kysymykseen? On varmasti totta, että osasta tutalaisista tulee jossain vaiheessa egoistisia materialisteja – se on väijäämätöntä, alalla kuin alalla. Uskon kuitenkin vahvasti, että tutalaisuus ei tarkoita rahan perässä juoksemista, vaan kunnianhimoista, idealistista maailman parantamista, jossa henkilökohtaisesta potentiaalista otetaan kaikki irti samalla mahdollistaen omalle elämälle taloudellinen varmuus ja riippumattomuus.

Tarinan opetus on se, että meidän kaikkien tutalaisten on mietittävä arvojamme ja elämäntavoitteitamme, jotta harkitsemattomat valinnat eivät saata meitä tilanteeseen, jossa joudumme uhraamaan kaiken muun elämässämme materialistisen hyvinvoinnin eteen. Työhön voi ja pitää sitoutua, mutta se ei saa olla elämän ainoa täyte. Kuolinvuoteellamme tuskin muistelemme sitä, kuinka upea uraputki takana oli, vaan niitä hetkiä jotka olemme jakaneet perheen, ystävien ja muiden lähimmäisten kanssa.

Jukka Aho

VUODEN TEEKKARIJÄYNNÄJÄ

-titteli taas tutalaisille

Seinäjoen alueella lokakuun lopulla asioineet saattoivat pitää koko kaupunkia hieman tähtäneenä. Heitä koskeltiin vuoroin yleisöksi, koekaniineiksi, tukijoiksi tai muuten vaan osallistumaan mitä oudoimpiin hankkeisiin. Kadunmiehet olivat pahaa aavistamatta joutuneet Valtakunnallisten Jäynäkisojen kohteeksi, jossa tamperelaiset saavuttivat jälleen mainetta ja kunniaa. Kiltamme opiskelijoista koostunut joukkue voitti itselleen teekkariyhteisön himoituimpiin kuuluvan Vuoden tekkarijäynnäjä -tittelin toisena vuonna peräkkäin. Kaksipäiväisen, kiivastahtisen kilpailun voitto ratkesi ennen muuta tasaisuuden ja uskottavan esiintymisen ansiosta.

Itseään tervejärkisenä pitävän on paikoin vaikea ymmärtää, kuinka hyvin huijaus uppoaa satunnaisiin ohikulkijoihin ja kuinka pitkälle ihmiset ovat valmiita menemään ennen kuin epäilyt heräävät. Voitokkaat tuotantotalouden opiskelijat saivat nimiinsä parhaan pakollisen jäynän uskottelemalla ammattikorkeakoulun opiskelijoille olevansa kuvitteellisen Geodecs Oy:n henkilökuntaa. He väittivät rekrytoivansa projektiassistenttia ulkomaisten lomakohteiden kriisinhallinnan auditointitehtäviin. Käytännössä tarjolla olisi ollut siis paratiisiloma ja sen jälkeen lomakkeen täyttäminen. Hakijoiden soveltuvuutta testattiin muun muassa tutkimalla toimintaa katastrofitilanteessa, kuten tsunamin iskiessä. Niinpä viattomat uhrin kiipeilivät puihin ja käyttivät roska-astioita veneinä.

-Ihmiset eivät kerta kaikkiaan uskalla ja osaa poiketa massasta ja ryhtyä epäilemään, kun asiansa vain esittää tarpeeksi uskottavasti, huomauttaa kilpailun kaksi kertaa voittanut **Jaakko Marila**.

Joukkueen muutkin jäynät, eli tavallisilla ihmisillä koekäytettävä elektroninen opaskoira, eteenistä ja vedestä biopolttoaineena käytettävää etanolia valmistava laite sekä asiasisällöltään vähintään kyseenalainen yritysluento sijoittuivat kärkipäähän. Ennakkovalmistautuminen on oleellinen osa menestymistä. Kaikki lähtee ideoinnista, joka voittavalta joukkueelta sujui varsin kivuttomasti.

- Idean näkövammaisten elektronisesta opaskoirasta sain keskellä yötä nukkuessani. Nousin ylös ja kirjoitin sen saman tien muistiin, kertoo joukkueen kapteeni **Juhana Vaurio**.

Maanlaajuisista mestaruuksista lajissa on mitelty vuodesta 1986 lähtien. Nykyisellään kilpailu on kaksipäiväinen ja jokainen oppilaitos on edustettuna yhden joukkueen voimin, joka valitaan koulun sisäisellä karsinnalla. Jokaisen ryhmän on suoritettava kolme jäynää, joista yksi on aihealueeltaan ennalta määrätty. Tänä vuonna aiheena olivat luonnonmullistukset. Muut tehtävät ovat aihepiiriltään vapaita. Arvostelukriteereinä ovat muun muassa hauskuus, ajankohtaisuus, tekkarikulttuurin ja -perinteen vaaliminen ja huomion herättäminen. Tärkeää on myös jäynien todennettavuus, sillä jokaisen joukkueen on tehtävä omasta suorituksestaan tallenne, jonka perusteella onnistuminen arvioidaan. Paremmuusjärjestyksen päättää kunnioitettu ylituomaristo.

Vaikka aikataulut ovatkin tiukat ja töitä paiskitaan usein yötä myöten, ei huumoritapahtuma ole muuttunut vakavamieliseksi kilpailuksi, jossa voitto olisi kaikki kaikessa. Jo itse kilpailupaikalle löytäminen on tehty hauskaksi, sillä ajo-ohje ilmestyy internetiin kryptisellä salakielellä. Ohjeen laatii edellisvuoden voittajajoukkue. Vihjeiden selvittäminen ja salakirjoituksen purku ei todellakaan ole mikään helppo tehtävä, sillä siihen tuhlautuu helposti kymmeniä tunteja aikaa ja vaivannäköä. Oikea vastaus ilmoitetaan aivan viime tingassa, joten onnistuneet saavat enemmän aikaa valmistautua koitokseen.

- Tosin tänäkin vuonna joku joukkue oli kuulemma odotellut kilpailun alkua Porissa, nauraa voittajajoukkueessa mukana ollut **Sami Öström**.

Raportoi Antti Laaksonlaita

Vuoden tekkarijäynnäjät Riikka Moilanen, Tiia Uusimäki, Jaakko Marila, Petri Rantakokko, Sami Öström ja Juhana Vaurio

Elä Belgiassa

Vaihtokaupunkini Louvain-la-Neuve sijaitsee Belgiassa, noin 30 km:n päässä Euroopan sykkivästä pääkaupungista Brysselistä. Louvain-la-Neuve on n. 40 000 asukkaan kaupunki, ja puolet asukeista on koulumme eli Université catholique de Louvain-la-Neuven opiskelijoita. Tiedekuntia yliopistosta löytyy joka lähtöön; itse opiskelen vapaasti käännettynä hallinnon ja johtamisen yksikössä.

kanadalaisen kämpin kanssa asumaan yksityiselle. Huoneen löytäminen ei todellakaan ollut helppoa, sillä kukaan ei halua vuokrata vain 6 kuukaudeksi. Ainiin, koulun asuntoloita on olemassa tavallisia tai sitten ns. projektiasuntoloita, joihin asukkaat valikoituvat yhteisen kiinnostuksen kohteen perusteella. Asuntotilanteen ollessa mikä oli, muun muassa itävaltalainen ystäväni Paul (hetero) päätyi asumaan Kot à projet

Homosexualité -nimiseen asuntolaan (!). Joka tapauksessa alun soluasuminen oli loistava keino tutustua muihin vaihtopilaisiin, kuten kielikurssikin. Tällä hetkellä lähimmät ystävät ovat ruotsalainen ja brasilialainen tyttö, mutta muuten tuttavapiiri koostuu pitkälti saksankielisistä. Suurin osa koulumme vaihtareista ovat espanjalaisia ja italialaisia, jotka liikkuvat äänekkäästi isoissa porukoissa.

Alku aina hankalaa

Vaihtolukukausi alkoi mukavasti kolmen viikon kielikurssilla, jossa ranskan taidot tuli kätevästi kerrattua. Ensimmäisinä päivinä ei kyllä oikein meinannut sanaa suusta saada, olihan tämä ensimmäinen kerta kun kieltä joutui oikeasti käyttämään! Asunnon hankinnan olin jättänyt vasta paikan päällä tehtäväksi, mikä osoittautui todella harkitsemattomaksi teoksi... Kielikurssin ajaksi sain kämpän miellyttävästä 12 hengen solusta=) Lähes kaikki paikalliset asuvat juuri näissä yliopiston välittämässä 4-12 hengen asuntoloissa nimeltään Kot. Ehkä juuri asumisolojen takia suurin osa belgialaisista myös lähtee viikonlopuksi kotipaikkakunnalleen, joten viikonloppuisin kaupungin asukasmäärä vähenee puolella. Kielikurssin loputtua muutin yhdessä

Jokapäiväisestä elämästä

Harrastusmahdollisuudet täällä ovat loistavat. Kaupungin keskellä on tekojärvi, jonka ympäristö täyttyy kauniina päivinä lenkkeilijöistä ja koiranulkoiluttajista. Niin ja partiolaisista. Olemme muiden vaihtopilaiden kanssa vakuuttuneita, että yli puolet väestöstä harrastaa partiota!! Muutaman sadan metrin päässä asunnostamme sijaitsee Belgian suurin urheilukompleksi, josta löytyy kaikki mahdollinen urheilutarjonta mitä kuvitella saattaa. Kuntoilu onkin ollut hyvää vastapainoa paikalliselle ruokavaliolle, joka tuntuu koostuvan pelkästään täytetyistä patongeista, vohveleista, ranskalaisista (nehän ovat oikeasti kotoisin Belgiasta), suklaasta sekä tietysti oluesta. Ja jos bilettämään tahtoo, tarjontaa löytyy kyllä

varmasti joka illalle. Jokaisella ainejärjestöllä/killalla on oma tila, vähän niin kuin baari siis. DJ ja tanssimusiikki löytyy, mutta juomavalikoima on erittäin rajallinen. Alkusyksystä saimme ohjeet että näissä Cercle-bileissä kannattaa käydä alussa, koska silloin uudet opiskelijat käyvät ahkerasti bilettämässä ja sukupuolijakaumakin on hieman tasaisempi. Mitä lähemmäksi joulua mennään, sitä vähemmän tyttöjä niissä käy, jäljellä ovat kuulemma enää hard core-juhlijat. Jos ei halua illan päätteeksi olla yltä päältä kaljassa, kannattaa ulkoilupaikaksi valita Brysseli. Sieltä löytyy erittäin hienoja yökerhoja, ja hinnatkin ovat sitten kyllä sen mukaiset. Kannattaa myös tuntea joku siellä asuva (Kiitos Karoliina!!), sillä aamun ensimmäinen juna takaisin Louvainiin lähtee 06.00. Baarit tosin ovat auki n. aamuseitsemään, mutta kuulovaurion välttämiseksi kannattaa poistua aikaisemmin.

Entäpä se opiskelu sitten?

Tiedekuntamme vaatii vaihto-oppilaiden ottavan kurseja saman opintopistemäärän edestä kuin muutkin opiskelijat. Tämä tarkoittaisi kuutta noin viiden opintopisteen kurssia lukukautta kohti. Valitsin neljännen vuosikurssin opintoja, ja yritin valita kurssit niin että kaikissa ei olisi harkkatyötä. Monet muut vaihto-oppilaat ovat kertoneet, ettei heillä koskaan kotiyliopistoissaan ole harjoitustöitä, joka TTY:n systeemiin tottuneelle kuulostaa uskomattomalta. Opetuksen seuraaminen ranskaksi ei ole tuottanut

suurempia ongelmia, professorit sentään käyttävät kirjakieltä, toisin kuin paikalliset nuoret lukemattomine slangisanoineen. Yli puolet tenteistä on suullisia. Oman tiedekunnan kurssien lisäksi valitsin kielikeskuksen ranskan kurssin sekä saksan alkeet.

Matkustaakin ehtii opiskelun lomassa

Matkustelun kannalta Belgian sijainti on ihanteellinen. Montaa viikonloppua ei olekaan tullut vietettyä täällä Louvainissa, vaan tutuksi ovat tulleet useat muut Belgian kaupungit sekä mm. Amsterdam, Luxemburg, Lontoo ja Lyon. Junalla matkustaminen Belgian rajojen sisällä on erittäin edullista, viikonloppuna meno-paluu mihin tahansa kaupunkiin maksaa vaivaiset viisi euroa. Muihin suurkaupunkeihin pääsee myös pyrähtämään nopeasti, Lontooseen 2,5 tunnissa, ja suunnitteilla on reissu Pariisiin, joka sekin taittuu nopealla Thalys-junalla alle puolentoista tunnin! Pelkästään Brysselissäkin riittäisi nähtävää vaikka useammaksi päiväksi.

Parasta reissussa on tähän mennessä ollut ranskan kielen kohentuminen, lukuisat matkat sekä tietysti laajentunut ystäväpiiri. Vaikka belgialaiset väittävät että täällä sataa yhtä paljon kuin Lontoossa, eli siis aina, on ilma yleisesti ottaen ollut ok. Alussa oli noin kuukauden kestäneet helteet, enkä vielä kukaan ole sadetta nähnyt ainakaan yhtä paljon kuin Suomessa. Paikalliset ihmiset ovat myös ystävällisiä, tosin yleensä hieman alkulämmittelyjä vaativia. Heti ensimmäisenä päivänä ruokakaupan sijaintia tiedustellessani tarjoutui ystävälinen pariskunta viemään minut sinne autolla.

Pieniltä kommelluksiltakaan emme täysin ole välttyneet. Alkusyksystä lähdimme kolmen tytön kesken ostamaan televisiota ja houkuttelimme erään kielikurssimme pojan kuskiksi. Kun telkka oli saatu ostettua ja sitä yritettiin nostaa paketteineen ulos etupenkiltä, ei fiksu kuljettajamme sammuttanut autoa, vaan jätti sen pelkän käsijarrun varassa mäen nokalle parkkiin. Eipä mennyt kuin muutama sekunti kun auto kiisi vauhdilla alamäkeen meidän juostessa raivokkaasti perässä, ihan niin kuin se olisi siinä vaiheessa enää mitään auttanut. Onni onnettomuudessa, kukaan ei loukkaantunut, vaan auto törmäsi pehmeästi mäen ala oleviin kahteen autoon sekä talon seinään. Kuskillamme ei tietenkään ollut oman auton vahinkoja kattavaa vakuutusta, joten hän varmasti muistelee vielä pitkään tyytyväisenä sitä päivää kun lähti herrasmiehenä tyttöjä tv-kaupoille kyyditsemään. Kaiken kaikkiaan vaihtoaika on tähän mennessä ollut erittäin onnistunut ja suosittelen Belgiaa lämpimästi kaikille ranskankielestä pitäville vaihtopaikan etsijöille!

Auli Tiainen

Servus!

Täällä sitä nyt on oltu jo parisen kuukautta: Itävallan Grazissa vaihto-opiskelijana. Monenmoista olen jo Mikkoni kanssa ehtinyt täällä nähdä, mutta aina riittää uutta kummasteltavaa. Tottuisikohan tähän paikkaan, jos täällä olisi vielä pitempään?

Kylmästä lämpimään

Saapuessamme Graziin meitä tervehti lähes läkähdyttävä kuumuus. Suomessa oli kuitenkin tällöin jo melko viileää ja olimme laittaneet päällemme paksuimmat mukaan ottamamme takit. Ne sai kuitenkin heittää saman tien kaappiin odottamaan syksyä. Lämmintä kestitkin yllätykseksemme vielä useamman viikon, mikä pidensi mukavasti töiden takia lyhyeksi jäänyttä kesälomaa. Kielikurssilla vain oli hieman ikävä istua kun ulkona oli niin kaunis ilma.

Hochdeutsch, bitte!

Heti ensimmäisinä päivinä huomasimme jotakin hyvin masentavaa; kukaan ei puhunut meidän ymmärtämäämme

kieltä. Saksaa olimme kaikki lukeneet jo useita vuosia, mutta kukaan meistä ei ymmärtänyt mitä myyjät sanoivat kaupassa tai tarjoilija ravintolassa. Siinä sitten ihmeteltiin ja yritettiin saada tahtoamme selväksi. Kerrankin farkkuja ostamassa tuli vastaan tilanne, jossa myyjä kovasti (kai) yritti selittää millaiset farkut sopisivat parhaiten minulle, mutta itse informaatio jäi hyvin pieneksi. Sama kävi ostaessamme kirpputorilta lamppua pyörään. Miehen puhe kuulosti suunnilleen tanskalta, mutta saimmepa sentään lampun ostettua ja vieläpä tingattua hintaa!

Pappi, lukkari, professori, tohtori...

Eräs suomalaisten ja vähän muidenkin pohjoismaalaisten keskuudessa hilpeyttä herättänyt seikka oli titteleiden käyttö. Täällä joka ikisessä lipussa ja lapussa kysytään titteliä. Jopa kaiken maailman

Kaunista ja lämmintä riitti vielä useampi viikko

arpajaislapuissa! Ihmiset painattavat usein tittelinsä aina käyntikortista talonsa seinään, mikä oli varsin hupaisan näköistä. Useimmiten ihmiset ilmoittavat kaikki mahdolliset tittelinsä jolloin tittelijono voi olla pidempi kuin itse nimi. Lisäksi on myös erittäin suotavaa, professorien kohdalla pakollista, käyttää näitä titteleitä. Täällä käytäntö on ihan normaali, mutta meistä lähinnä hupaisaa turhantärkeytä.

Paikalliset herkut maistuvat

Tänne tullessani pelkäsin, että en välttämättä löytäisi mieleistäni syötävää ja juotavaa, mutta olin tyystin väärässä. Paikalliset erikoisuudet ovat suorastaan suussa sulavia. Knödeleitä ja strudeleita on tullut maisteltua (jopa myös itse tehtyä) ja tietysti oluita ja viinejä. Suomessa en ole ikinä erityisemmin oluesta piitannut, mutta pitää sanoa, että tšekäläiset osaavat kyllä

Paikallinen olut maistuu

panimotoiminnan *pikkuisen* paremmin kuin me. Myös schnitzelit ovat täällä aivan toista maata kuin Esson baarin kuivat wieninleikkeet.

Muitakin paikallisia erikoisuuksia olemme testaillleet. Muun muassa sturm, joka on puolivalmista viiniä, oli erittäin onnistunut kokeilu. Hyvät pöhnät irtoavat sesonkiaikaan erittäin halvalla, mutta pieni varoituksen sananen kaikille: sturmissa on hyvin paljon kaikkia ”myrkkyjä”, minkä vuoksi krapula on aivan erityinen. Lisäksi hiivaa on enemmän kuin tarpeeksi, joten vatsa ei tykkää juomasta ihan yhtä paljon kuin sinä.

Joka kodin asuntomarkkinat

Asuimme Mikon kanssa yksityiseltä vuokratassa asunnossa. Kämppäimme on iso ja mukava lukuun ottamatta paria pikku vikaa. Lämmityksestä huolimatta on kylmä kuin Siperiassa, ja lisäksi kylpyhuoneen lattia

on aina märkä suihkukaapin ja lämmityspatterin vuotamisen takia. Tarkemmin katsoen vähän yksi jos toinenkin paikka repsotti tai pullotti eikä maalarinteipistä ollut ilmeisesti kukaan kuullut. Rapatessa oli siis roiskunut. Vuokraemännälle ja tämän Remontti-Reiska miehelle asuntojen vuokraaminen oli selkeää bisnestä, sillä vuokraemäntä esitteli mapillisen papereita eri huoneistoista, joita he vuokrasivat. Osa Remontti-Reiskan korjauksista herätti lähinnä surkuhupaista hilpeyttä. Käytävässä roikkui sähköjohtojen päitä ja meidän oven pielessä olleesta valokatkaisimesta soi naapurin ovikello. Loogista kai Reiskan mielestä.

Perinteet kunniaan!

Itävallassa ihmisillä on paljon erilaisia perinteitä ja jos jonkinlaista juhlapyhää. Katolisen maan tapaan joka ikiselle pyhimykselle on olemassa oma juhlapäivänsä. Mukavaahan se tietysti on, kun aika ajoin saa keskellä viikkoa pitää vapaapäivän.

Syksyllä otimme osaa erääseen varsin mukavaan perinteeseen: Kirtagiin. Aluksi kävimme messussa paikallisessa protestanttikirkossa itävaltalaisen ystävämme kanssa, minkä jälkeen lähes koko kylä kokoontui erääseen majataloon pitämään hauskaa. Ilta kului erittäin rattoisasti erilaisia juomia nautiskellen sekä aina välillä tanssilattialla sulavasti pyörähdellen.

Eräs ei ehkä ihan niin miellyttävä perinne liittyy Itävaltalaisen ”esijouluun” eli päivään jolloin Nikolaus ja Krampus tulevat. Nikolaus on pyhimys, joka jakaa kilteille lapsille mandariineja, karkkia ja muuta pientä kun taas Krampus on paholainen, joka antaa vitsaa tuhmille lapsille. Tähän perinteikkääseen juhlaan liittyy muun muassa Krampuslauf, jossa erilaiset yhdistykset esittävät

Ilonpitoa paikalliseen tapaan

Krampusia kulkueena. Krampukset ovat rumia, kovaa meteliä pitäviä ja kaiken lisäksi aggressiivisia hahmoja, jotka kiertävät hutkimassa katsojia vitsoilla. (kuva Krampuslauf) Lisäksi juhlaan liittyy Krampus-päivä, jolloin kaupunki on täynnä Krampusia, jotka antavat piiskaa muille ihmisille, etenkin naisia.

Saksanopettajamme oikeastaan varoitteli meitä tästä päivästä, sillä päivän ulkona viettävät Krampukset joutuvat nauttimaan päivän mittaan suuret määrät Glühweinia (hehkuviiniä), jolloin illalla teatraalinen piiskaaminen voi olla jo ihan totista pieksemistä. Onneksi seuraavana päivänä tulee Pyhä Nikolaus ja kaikki on taas rauhallista.

Ja lopuksi...

Tähän mennessä vaihtoaikani on ollut erityisen antoisaa. Paljon uutta ja eksoottista on tullut nähtyä ja siinä sivussa jopa vähän opiskeltuakin. Tässä kohtaa vielä vaihtoon lähtöä mietiskeleville sanoisin, että ”sinne vaan”. Alussa on varmasti vaikeaa, mutta ei sitä loputtomiin kestä. Ja opitpahan varmasti taas arvostamaan rakasta kotimaatamme.

Emilia Mattila

Krampusilla oli jos jonkinmoista rekvisiittaa mukana. Tuli oli suosituin.

WÄRTSILÄ® is a registered trademark.

Summerjobs 2006

We are looking for trainees from all grades within engineering and economics for different tasks in production, sales, purchasing, planning, project management, service, finance and administration. Trainees are needed in Vaasa, Turku, Helsinki and Kiuruvesi.

We would like to have your application by
January, 31st, 2006.

You will find the application form at
www.wartsila.com.

Keksi tekstit puhekupliin ja VOITA!

Mitä kuvassa tapahtuu? Keksi parhaat tekstit puhekupliin ja voita loistavat palkinnot! Voit osallistua kilpailuun killan nettisivuilla osoitteessa <http://kilpailu.indecs.info> 10.2 mennessä. Voittaja julkaistaan ja palkitaan killan tapahtumassa. Lisäksi parhaat tekstit julkistetaan seuraavassa Infactossa.!

Viime numeron Puhekuplaskaban voittaja oli **Katriina Nuora**! Onnittelut! Katriina palkittiin Indecsin ja Man @ gerin pikkujoulusaunalla 8.12.2005. Palkintona oli Savon kielinen Asterix-lehti, suklaata, viinaa ja tonttulakki (Mitäs sitä muuta ihminen tarvii).

Tavoitepositio

JOKAINEN ON OMAN ELÄMÄNSÄ TOIMITUSJOHTAJA.

Kauppalehti